

Publicerad 2013-07-09 22:41 av Live

*Ett svek ingen människa skal få uppleva. Att bli sviken när hon behöver honom som mest  
Vem ska jag nu våga lita på?*

### **Jag reser mig igen**

Mattan blev rykt undan mina ben

Jag tappade fotfäste och stupade framåt

och ingen stod där för att ta emot

Känslan som infann seg var tom och vondt

Det vore skönt om någon kunde bara vara där

Att jag fick en famn till att ta emot mig

Men famnen tog inget ansvar mera

detskek han till mig

Så jag ligger där nere fortfarande och uppmanar mig själv till mod

att komma mig upp på benen, höja huvudet högt och låta han sitta kvar

på sin stol och sin nya kvinna

Och mycket till man var Han inte,

Han orkade inte med min cancersjukdom

eller min tonårsdotter

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Live med Poeter.se id #42321 innehar upphovsrätten